

SOLIDARITET 0030

EU ÖKAR PRESSEN PÅ REGERINGEN I ATEN

Stödet för Syriza i Grekland har ökat från 36 procent till 47,6 procent sedan valet 25 januari. Det är en remarkabel ökning på så kort tid. För Syriza är det ett kvitto på att folket uppskattar det regeringen försöker göra. Mer än 80 procent av grekerna gav dessutom sitt stöd för regeringens tuffare attityd i förhandlingarna mot EU. Det ger regeringen ett starkt mandat i de fortsatta förhandlingarna.

Men Eurogruppen, finansministrarna i euroländerna, sätter ånyo tryck på Grekland och kräver ”reformer” innan landet får mer krediter. Den grekiska regeringen tvingas bland annat att den kritiserade Trojkan – EU-kommissionen, Europeiska centralbanken [ECB] och Internationella valutafonden [IMF], åter besöker Aten för att inspektera vilka ”reformer” som är gjorda och vilka ”reformer” som återstår att göra enligt Trojkans enväldiga diktat.

– Tiden rinner iväg. Efter vårt förra möte har diskussionerna enbart handlar om vem som ska träffa vem och vart. Nu måste vi sätta i gång riktiga förhandlingar, sade Eurogruppens ordförande Jeron Dijsselbloem.

Frågan är känslig för den grekiska vänsterledda regeringen. Det innebär att regeringen tvingas bryta mot sitt vallöfte att Trojkan aldrig mer skulle vara välkommen i den grekiska huvudstaden. Nu ska förhandlingarna skötas från Bryssel och Aten.

Men det är fler stridsfrågor som står på dagordningen. Hittills har den grekiska regeringen enbart presenterat detaljerade planer på sociala reformer – vilket man också lovade i valrörelsen – som ökar utgifterna. Bland annat ska minimilönen höjas och 300.000 fattiga greker få matpengar.

Men samtidigt har finansministern Yanis Varoufakis i ett långt brev till Eurogruppens ordförande hävdade att skatteintäkterna ska öka kraftigt, inte minst för den närmast skattefrälsta grekiska överklassen, och att stort antal skatteinspektörer ska utbildas för att driva in skatterna.

ÖVRIGA EUROSTATER VILL HA MER AV DETALJERADE ”reformer” – avregleringar av arbetsmarknaden, ökad social nedrustning, fortsatta privatiseringar av offentlig egendom, med mera – innan mer krediter betalas ut. Bara den kommande månaden ska de grekiska långivare – andra euroländer och ”institutionerna” som den beryktade Trojan nu kallas – kräva Grekland på 4 miljarder euro.

Om det inte blir en uppgörelse kan det bli folkomröstning eller ett nyval Grekland, kontrade finansminister Varoufakis nyligen.

Nätverket för Grekland är partipolitiskt obundet, men när den grekiska regeringen kämpar mot EU:s åtstramningspolitik så har den vårt fulla stöd eftersom det sammanfaller med de krav Nätverket självt ställer.

ELISAVET TZIAMPAZIS JOHANSSON

DEN FORTSATTA KAMPEN I GREKLAND KOMMER ATT KRÄVA VÅR SOLIDARITET

Vänsterregeringen i Grekland [som förvisso även består av högerliberala Anel, som har 13 parlamentsledamöter att jämföra med Syrizas 149] har ingått nya låneavtal med sina internationella långgivare – EU-kommissionen, Valutafonden [IMF] och EU:s centralbank [ECB]. Lånen sker på marknadsmässiga villkor och ska återbetalas euro för euro och dessutom med räntor. Totalt uppgår räntorna till 17 miljarder euro om året och åter upp en stor del av den grekiska budgeten.

På en fråga från det tyska vänsterpartiet Die Linke har regeringen tvingats medge att man sedan 2010 fått in motsvarande 3,3 miljarder euro på räntor som Grekland betalat på sina lån från Berlin. Finansdepartementet räknar med att man årligen kommer dra in ytterligare motsvarande 185 miljoner euro i räntor på de grekiska krislånen. Det är skandalöst! Fattiga greker ska betala rika tyskar, men det var kanske det som var meningen med EU:s valutaunion EMU.

BARA INNAN AV UTGÅNGEN AV MARS SKA DEN grekiska regeringen punga ut med 4 miljarder euro i amorteringar på ”nödlånen”. Det skulle med råge räcka för att finansiera de vallöften som Syriza presenterade inför parlamentsvalet i januari, bland annat återanställning av hundratusentals inom offentlig sektor, höjning av minimilönerna, gratis ström till 300.000 hushåll under fattigdomsgränsen, en extra utbetalning till pensionärer med en pension under 700 euro i månaden.

Det nya avtalet, som ingåtts mellan Grekland och de andra euroländerna gäller för de kommande fyra månaderna. Därefter hoppas Grekland på att ett permanent avtal om den grekiska statskulden och lånevillkoren. Den grekiska regeringen vill också ha en internationell skuld-

konferens och en radikal skuldavskrivning, precis som Västtyskland fick efter andra världskriget.

Kampen i Grekland kommer att fortsätta och vart det slutar är det ingen, möjligen med reservation för Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble som så snart som möjligt vill slunga ut grekerna från valutaunionen. Den fortsatta kampen i Grekland kommer att kräva vår solidaritet – politiskt, ekonomiskt, moraliskt och buren av omtanke till vår nästa.

DET VI OCKSÅ SKA GÖRA ÄR ATT SÄTTA TRYCK på den svenska regeringen så att den inom EU agerar för att mildra den inhumana katastrof som vanliga greker utsätts för i dag och under de senaste fem åren. Vi ska också kräva att den rödgröna regeringen aktivt stöder en avskrivning av de ofantliga skulder som alla vet att Grekland inte kommer att kunna betala hur stora nedskärningar, massavskedanden, lönesänkningar, utförsäkringar från sjukvården och så vidare som Trojkans fogdar propsar på efter påbuden från Bryssel och Berlin.

HUGO [GÖSTA] TORSTENSSON

NÄTVERKET FÖR GREKLAND

HAT OCH HOT HÖLL PÅ ATT STOPPA HENNE från jobbet som programledare för Ring P1. Men nu har Alexandra Pascalidou beslutat sig för att fortsätta.

”Att tuga resten av livet finns inte på min karta”, skriver hon på sin blogg.

Vi i Nätverket för Grekland tar av all kraft avstånd från det gränslösa hat Alexandra har utsatts för, men är samtidigt glada att hon inte ger efter för rasister, kvinnohatare och andra perveterade individer i det svenska samhället, och vi hoppas att hon snart är tillbaka i Solidaritet 0030:s spalter. Du är oersättlig, Alexandra.

FÖRENINGÅRSMÖTE 10 MAJ. Nätverket för Grekland har årsmöte söndagen 10 maj klockan 13-15 i Grekiska kulturhuset Idungatan 4 b i Stockholm. Alla intresserade är välkomna, men bara de som betalat medlemsavgift för 2015 har rösträtt. Vi behandlar verksamhetsberättelse, planer för kommande arbetsår, väljer styrelse och allt annat som tillhör ett årsmöte. Mer information kommer från styrelsen via utskick.

Direkt efter årsmötet klockan 15 blir det grekisk mat, musik och mycket annat. Om du är på årsmötet – stanna kvar! Om du bara vill ha god mat och bra musik – kom klockan 15 till Grekiska kulturhuset Idungatan 4 b i Stockholm. Mer information kommer i nästa nyhetsbrev!

STÖD VÅR EKONOMISKA INSAMLING! Omkring 3 miljoner greker är utförsäkrade från sjukvårdssystemet och saknar i princip tillgång till mediciner.

Runt om i Grekland organiserar frivilligorganisationer, fackföreningar, humanitära organisationer med flera, ofta med utländskt stöd, insamlingar som ska finansiera och underhålla sjukvårdsklinikerna som är gratis för besökarna.

Även Nätverket för Grekland driver en ekonomisk insamling. Den går till två frivilliga sjukvårdskliniker – en i huvudstaden Aten och en i Thessaloniki, Greklands näst största stad. Du kan också stödja vår kampanj till de två läkarkliniker i Grekland, genom att sätta in ett bidrag på plusgiro: 71 82 29 - 8.

KOM MED I NÄTVERKET FÖR GREKLAND

Nätverket för Grekland är en demokratisk, antirasistisk och partipolitiskt obunden organisation som genom information och utåtriktade aktiviteter verkar för solidaritet med Greklands folk i den ekonomiska krisen.

Nätverket för Grekland motsätter sig Europeiska unionens och Internationella valutafondens åtstramningspolitik som fördjupar krisen och hotar demokratin.

Verksamheten vägleds av följande fem politiska krav:

1. Stoppa EU/IMF:s åtstramningspaket.
2. Människor före banker.
3. Ge ungdomen arbete och framtid i Grekland.
4. Stoppa nedmonteringen av demokratin.
5. Solidaritet med alla som bor i Grekland – Nej till rasism och fascism.

Det kostar enbart 50 kronor att bli medlem. Nordea plusgiro 71 96 32 – 2.

SYRIZA, HAR NI SÅLT ER TILL BRYSSEL?

Alexis Tsipras säger "vi vann slaget". Men hur kommer det sig då att finanspressen också jublar, att Eurogroup och Merkel säger sig vara nöjda?

Natten den 25 januari dansade Aten till Bella Ciao. Efter fem år av kris, fem år av förnedring, fem år då landet styrts via mejl från Berlin och Bryssel, hade folket sagt sitt: trojkan skulle bort! Dansade gjorde också de äldre som mindes juntan och nazistockupationen, alla dessa gånger då vänstern krossats av statskupper, av utländska invasioner. Nu fick de sin revansch!

De olyckskorpar som hade trott att Syriza inte skulle klara att bilda regering tystnade snart – partiet chockade alla genom att blixtnabbt presentera en färdig allians. Att gå ihop med Anel, "Självständiga greker" var ett i mitt tycke smart drag: Anel är inte ett nationalistiskt parti som det har sagts [med udden mot invandrare] utan ett patriotiskt parti som bildats av trojka-motståndare ur högern.

Efter regeringsbildandet kom de positiva beskederna slag i slag. De uppsagda städarna som hade ockuperat gatorna nära Syntagma fick sina

jobb tillbaka. Äntligen fick barn till invandrare rätt till medborgarskap. Public service-kanalen ERT skulle öppnas igen. Ministrarna var inte längre teknokrater, utan vanligt folk, som man sett på demonstrationer, som deltagit i Ship to Gaza. Till finansminister valde Tsipras inte marxisten Lapavitsas utan den mer socialdemokratiskt orienterade Varoufakis, som specialiserat sig just på eurokrisen och kommit med många alternativa förslag till lösningar under åren. Han tog genast Europa med storm, då han iklädd skinnpaj deklarerade att trojkan var död.

OCH SÅ VAR DET DAGS FÖR VÄNSTERN ATT äntligen åka till Bryssel och träffa Merkel, Draghi, Schäuble och de andra. På riktigt, ansikte mot ansikte. Hur kände de, när de klev uppför trappstegen till Europeiska rådets byggnad? Hur lät nu orden som de ropat så många gånger framför folkmassor, att trojkan kunde stoppa upp sitt avtal någons – tänkte de rodnande: "Här känns de lite malplacé" eller stolt: "Nu ska jag få chans att säga det direkt?"

Lägg vad som hände sedan på minnet! För där, vid trappans slut, stod Mario Draghi, Europeiska centralbankens president. Han hade följande budskap: "Antingen gör ni som vi vill och fortsät-

ter med nedskärningar och privatiseringar. Eller så skär vi omedelbart av allt kassaflöde till alla grekiska banker.”

Det behöver inte sägas att det går helt emot ECB:s egna regler att bli ett verktyg för politiska påtryckningar. ECB:s roll är att stödja bankerna i medlemsländerna. De kan stoppa lån till enskilda banker om de inte följer vissa tekniska regler. Men att bojkotta alla banker i ett land kan inte tolkas som annat än en finansiell statskupp. Det är som om Riksbanken skulle sluta låna pengar till alla banker i hela Sverige för att sätta press på den svenska regeringen i sakfrågor.

VAD ECB FÖRSÖKTE SKAPA VAR EN BANKRUSNING i Grekland – att alla skulle bli rädda och rusa till banken och ta ut pengarna – så att landets banker skulle kollapsa direkt. Direkt efter vänsterns seger hade ECB beslutat att de inte längre skulle godta grekiska statsobligationer. Även nödlånen genom ELA-programmet skulle klippas av om inte Grekland lydde. Det här, kära vänner, är den härskande klassen in action.

Nu, nu kunde Grekland ha satt emot och utlöst sitt vapen: hotet om att sluta betala omedelbart och gå ut ur euron. Nu var läget då de kunde sätta hårt mot hårt – som de sagt att de skulle.

Men det gjorde de inte.

Förhandlingarna blev därefter. Syriza lovade att fortsätta samarbeta med IMF, EU och ECB. De bad: måste vi kalla det trojkan? Kan vi inte byta namn på det åtminstone? Absolut, sa de andra EU-ledarna, vi ska inte vara petiga, från och med nu kallar vi det ”institutionerna”. De lovade att fortsätta ”i det tidigare avtalets anda” – men måste vi kalla det memorandum? Nej, nu ska det fortlöpa i fyra månader och kallas ”bryggan”. Bryggan som leder från en kust till en annan, vilken vet ingen. Det står att privatiseringar som redan är beslutade inte ska dras tillbaka. Inte ett ord om att skriva ned eller skriva av skulden. Tvärtom står att ingångna avtal ska respekteras. Redan i mars måste de betala 1,5 miljarder euro till IMF.

GREKLAND STOD ENSAMT I FÖRHANDLINGARNA. Inget annat land tog deras parti. Hårdast var de andra sydeuropeiska länderna, särskilt Spaniens högerregering. De vet att om Grekland får eftergifter jublar Podemos i Spanien.

Visst fick Syriza igenom saker som tidigare

regeringar inte lyckats med. Fokus har flyttats från nedskärningar till reformer. Kraven på att avskeda offentliganställda och stänga sjukhus är borta. Istället för ett överskott på 3 procent behöver landet nu bara presentera 1,5 procent. Den värsta tredjedelen av memorandumet är upphävd. Därför säger Tsipras nu att ”vi vann slaget”. Men hur kommer det sig då att finanspressen också jublar, att Eurogroup och Merkel säger sig vara nöjda? Syrizas tidningar förklarar att ”finanspressen har missförstått avtalets natur”. Kära nån. Måste vara första gången en revolution äger rum utan att finanspressen märker något.

Riksdagsledamöter från Syriza gör nu uppror. Hjälten från naziokupationen, 92-årige Manolis Glezos, har bett det grekiska folket om förlåtelse för att de la sig så platt i förhandlingarna. Energiministern Lafazanis har lagt in sitt veto han tänker inte alls privatisera elverket. Han säger att ”språket i överenskommelsen är inte vårt, utan långivarnas”. Lapavitsas frågar sig hur Syriza ska kunna uppfylla sitt program när de pengar som ska lånas till Grekland ska användas till att betala tillbaka de gamla lånen, medan de fattiga ska få ”icke-monetär hjälp” i form av matkuponger?

JAG MINNS TSIPRAS MIN FÖR TVÅ ÅR SEDAN, hur han lutade sig tillbaka i fåtöljen i parlamentet, hur han sa ”Papandreou kunde inte förhandla. Han förstod inte att euromedlemskapet också var ett vapen”.

Han var självsäker då.

Papandreou var redan en bruten man, och ingen lyssnade längre på hans förklaringar: ”Jag hade inget val! Jag hade en pistol mot huvudet. Marknaderna hamrade mot oss! Antingen gick vi i konkurs, eller så fick vi acceptera avtalet [...] Jag var tvungen att förhandla med 17 länder separat, allt detta syns inte utåt.”

Det är för tidigt att tala om svek. Det är också för tidigt att tala om vinster. De kommande fyra månaderna blir avgörande. Syriza kommer inte klara det ensamma, utan resten av Europas stöd. Jag får mejl från Syriza-medlemmar som talar om för mig att de inte har sålt sig, det handlar om att vinna tid, om att inte behöva starta sin mandatperiod med en konkurs, utan att först få respit.

Och de säger till mig: ”Du förstår inte hur det är. Vi hade en pistol mot huvudet. Om vi inte accepterade var vi tvungna att gå i konkurs direkt! Vi hade 18 olika länder emot oss ...”

KAJSA EKIS EKMAN

TSIPRAS: VI KOMMER INTE ATT KAPITULERA

Den grekiske vänsterledaren och premiärministern Alexis Tsipras försvarade i en debatt i parlamentet i Aten den 30 mars regeringens försök att nå en överenskommelse med Trojkan [EU, ECB och IMF som nu gömmer sig bakom beteckningen Brysselgruppen] om nya pengar till statskassan. Nu väntar Grekland på en sista utbetalning av ”räddningslånet på 7,2 miljarder euro.

– Vi söker en ärlig uppgörelse. Men förvänta er inte någon villkorlös kapitulation, sade Alexis Tsipras, rapporterar Kathimerini.

Den 27 marsskickade den grekiska regeringen in ett utkast till lista över 18 konkreta reformer som den lovade att genomföra i utbyte mot en delutbetalning av ett tidigare överenskommet så kallat krislån. Listan avvisades föraktfullt som ”otillräcklig” av Brysselokratin.

Tsipras uppgav i parlamentet att den föreslagna reformlistan innehöll planer på att bland annat bekämpa cigarett- och bensinmuggling, införa kontroller på utländska banköverföringar och sätta stopp för momsfuskar.

Dessutom vill den nya regeringen bryta den onda cirkel där nya lån används för att betala gamla lån. Redan nästa vecka ska ett IMF-lån på 450 miljoner euro betalas. Grekland vill därför ha en nedskrivning av den enorma skulden, som i

dag uppgår till 175 procent av landets BNP.

Den tidigare konservative premiärministern Antonis Samaras, som under sin tid som regeringschef agerade som Trojkans kollaboratör, gnällde under parlamentsdebatten om att den nya regeringen för att försätta Europa i ett dödläge och sade att regeringen inbillat sig att den skulle få pengar utan villkor men nu istället fått villkor utan pengar.

RESULTATET AV SAMARAS TID SOM marknadsliberal premiärminister är förödande; produktionen sjönk med 25 procent, arbetslösheten ökade till runt 27 procent [närmare 60 procent för ungdomar], den genomsnittliga hushållsintäkten sjönk med nästa 40 procent, 35,7 procent av befolkningen befinner sig på gränsen till fattigdom eller socialt utanförskap, tre miljoner har ingen tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster, omkring 330.000 hushåll saknar el och uppvärmning, mer än 25.000 hushåll är hemlösa, 200.000 unga greker har emigrerat för att söka försörjning i andra EU-länder.

Mot den bakgrunden borde Samaras hålla käft, i stället för att kasta skit på den vänsterledda koalitionsregering som nu har att vidta åtgärder för att reparera den ekonomiska, humanitära och sociala vandalism som Samaras [tillsammans med Pasokledaren Georgios Papandreou] bär skulden för. De borde ställas inför rätta för landsförräderi.

HUGO [GÖSTA] TORSTENSSON

EN STRID OM GREKLANDS FRAMTID

I centrum av den europeiska politiken pågår nu en strid om Greklands framtid, där den som bäst kan spela det politiska spelet, vinner. Spelet har pågått framför öppen ridå sedan Syriza vann regeringsmakten i det krisdrabbade Grekland för knappt en månad sedan.

På ena planhalvan har vi Alexis Tsipras och Yanis Varoufakis, vänsterns egna Batman och Robin tillika Greklands nya premiär- och finansministerpar. På andra planhalvan har vi Eurogruppens ordförande Jeroen Dijsselbloem, från Nederländerna, och den tyske finansministern Wolfgang Schäuble, Europas företrädare för ordning och reda.

Det är något med kombattanterna i sig som gör att jag inte kan sluta titta, läsa och förundras. Tsipras och Varoufakis, klär sig okonventionellt, är visionärer och uppfriskande rebelliska. Kritiken under första veckan efter valet bestod inte enbart av skräckpropaganda om den nya regeringens radikalitet, utan också av att varken Tsipras eller Varoufakis använde slips. Varoufakis har under den senaste månaden svept in i medielandskapet som en Hollywood-kändis. Han är hänsynslöst rak i sin kommunikation med journalisterna och bär därtill tajta skjortor och kör motorcykel. Som en nutida James Dean personifierar han all den omoral som EU-topparna vill bekämpa.

FÖR DET ÄR JUST MORAL SOM DIJSSELBLOEM & Co vill få förhandlingarna att handla om. Nyligen intervjuade den brittiske journalisten och ekonomen Paul Mason, den biträdande tyske finansminister Steffen Kampeter. Mycket skickligt ställer Mason upp konflikten mellan att Eurogruppen försöker tvinga Grekland att gå med på den åtstramningspolitiska linje som gällt eller så får man lämna eurosamarbetet. Lyd eller lämna! Kampeter ställer naturligtvis inte upp på beskrivningen, men säger att rätt måste vara rätt och lånen måste betalas tillbaka och villkoren måste uppfyllas. Men frågan om vari moralen ligger i att låta ett lands ekonomi rasa samman svarar Kampeter aldrig på under intervjun.

Så har uppdelningen varit i det politiska spelet. Frågan har handlat om vem är mest trovärdig, har mest uthållighet och vem kommer

stå kvar när slutsignalen går? Med hjälp av stora demonstrationer till stöd för den grekiska regeringen, har Tsipras visat vad folkviljan är.

Men sfredagen den 20 mars kom äntligen något slags beslut. De grekiska långivarna gick med på att förlänga de nödlån som annars skulle gå ut. Allt för att inte sätta Grekland på konkursens rand. För att visa samarbetsvilja och för att fortsatt ha initiativet på vad lånen skulle innebära satte den grekiska regeringen ihop en lista på krav man var beredd att gå med på för att få till stånd en förlängning av låneperioden.

Listan innehåller en mycket lång rad förslag, men varken vad förslagen kommer kosta eller när de ska genomföras. De har dock ett tydligt politiskt fokus på minskad korruption och ökade skatteintäkter. I och med det ger man sig på det ingen annan regering varit beredd att ta itu med. Tillexempel återfinns förslag om att kraftigt minska antalet departement, sänka politikerlöner och förmåner, göra krafttag mot skattesmitning och vidga begreppet för vad skattefusks egentligen är. Något som inte kan betraktas som annat än ett stort steg i rätt riktning i ett land där överklassen och företagsägarna kommit undan skatter i årtal.

PÅ LISTAN FINNS OCKSÅ FÖRSLAG OM ATT införa ett system med matkuponger för att de fattigaste inte ska svälta ihjäl, ett system för upphandling som motverkar korruption och att ge arbetslösa rätt till sjukvård. Men visst innebär listan också politiska förluster. Regeringen ser sig tvungna att backa från kraven på att inte sälja statlig egendom och att istället för att höja minimilönerna i ett slag, göra det successivt under en längre period. Men i ett läge där förväntningarna på den nya regeringen var låga, är det möjligt att det uppvisade motståndet förmår folket att se skillnaden på en regering som lägger sig platt och en som i alla fall slås ner eftersom den visat motstånd.

”Vi vann den här striden men kriget är ännu inte vunnet” sa Alexis Tsipras i ett tv-sänt tal i helgen. Även det ett uttalande som ingår i det politiska spel om hemmaopinionen nu utkämpas. Det den grekiska vänsterregeringen har lyckats med, är att visa att man inte lägger sig platt inför eurozonens regeringar, men också att det var svårare än vad de trodde att gå vinnande ur striden. I bästa fall leder båda sidors agerande till att hemmaopinionen vänder, och faktiskt börjar inse värdet av att lämna eurosamarbetet.

ANNA HERDY

SYRIZA ÄR TVINGADE ATT SAMARBETA MED ANEL

Det politiska landskapet i Grekland har ritats om. Högerpartiet Ny demokrati har förlorat sin position som ledande parti och socialdemokratiska Pasok är tillintetgjort. Istället vann vänsterpartiet Syriza som fick 36,34 procent av rösterna och 149 av de 300 mandaten i parlamentet [inklusive de 50 extra parlamentsmandat som det största partiet får enligt vallagen].

Syriza meddelade redan dagen efter parlamentsvalet att de bildar regering i koalition med högerpartiet Oberoende greker [Anexartitoi Ellines, Anel]. Det parlamentariska systemet i Grekland kräver att regeringen har stöd av en majoritet i parlamentet. Syrizas för en utomstående naturliga samarbetspartner, kommunistpartiet KKE som fick av 5,5 procent rösterna och 15 ledamöter i parlamentet, vägrar att samarbeta med "reformisterna" i Syriza, de till och med avfärdar vänsterpartiet som "borgerligt".

Anel bildades i februari 2012 efter att Panos Kammenos uteslutits från högerpartiet Ny demokrati för att han röstat mot den styrande koalitionsregeringens åtstramningsbudget. De flesta av Anels ursprungliga parlamentsledamöter

var avhoppare från Ny demokrati och utan att ens ha ställt upp i ett val erhöll Anel totalt 11 mandat i parlamentet. I parlamentsvalet i maj 2012 vann Anel 33 mandat och i efterföljande nyvalet i juni 2012 vann man 20 mandat. I valet den 25 januari fick partiet 4,75 procent av rösterna och 17 mandat i parlamentet.

Partiledare för Anel är grundaren Panos Kammenos. Han har utsetts till försvarsminister i den nya Syriza-ledda regeringen. Partiet har också fått fyra poster som biträdande ministrar [totalt består regeringen av 36 ministrar och biträdande ministrar].

ANEL ÄR LIKSOM SYRIZA KRITISKT MOT DEN ekonomiska åtstramningspolitiken och villkoren för "nöd-lånen" från den så kallade Trojkan, dvs. EU-kommissionen, ECB och IMF, som man menar har underminerat Greklands suveränitet. Kammenos har stämplat de grekiska politiker som godkände lånen som "förrädare".

De två partierna skiljer sig dock åt politiskt. Anel är ett socialkonservativt och högnationalistiskt parti som bland annat ställer krav på att utbildningssystemet ska byggas på grekisk ortodox lära. Partiet är främlingsfientligt och vill deportera samtliga "illegala migranter" från Grekland. Kammenos har nyligen kritiserats

för antisemitism efter att han påstått att judar betalar mindre skatt och behandlas förmånligare än andra medborgare.

Anel har sagt ja till att stödja Syrizas ekonomiska politik, med löfte om att Alexis Tsipras inte ger upp Greklands hårda linje i namnstriden med postjugoslaviska Makedonien och tills vidare skrinlägger planerna på att åtskilja stat och kyrka. Vad gäller immigrations- och flyktingpolitiken har regeringspartierna enats om att hänskjuta alla beslut direkt till parlamentet.

I EU-valet våren 2014 fick Anel 3,5 procent av rösterna vilket gav en ledamot i EU-parlamentet [MEP]. Platsen gick till Notis Marias, men han har lämnat Anel, oklart varför, och är i dag "oberoende" MEP och viceordförande i parlamentsgruppen ECR.

ECR, European Conservative and Reformists Group, bildades 2009 och växte efter valet 2014 från 52 till 70 ledamöter och blev därmed den tredje största partigruppen i EU-parlamentet. I gruppen ingår konservativa, euroskeptiska och främlingsfientliga partier från 15 EU-länder. Störst är det brittiska konservativa partiet, Tories. De bröt sig ur den stora konservativa/kristdemokratiska EPP-gruppen inför EU-valet 2009 eftersom de ansåg att EPP var alltför positiv till EU. Exempel på andra partier i ECR är Lag och ordning [PiS] från Polen, Alternativ för Tyskland [AfD], Dansk Folkeparti och Sann-finländarna.

KRITISKA RÖSTER HAR HÖJTS, BÅDE FRÅN vänsterkrafter och borgerliga tidningar, mot att Syriza bildat regering med ett högerparti. Kajsa Ekis Ekman, anarkist med stor kunskap om Grekland, menar att Syriza inte hade något val eftersom de inte fick egen majoritet. Hon beskriver Anel som ett nytt parti, skapat av utbrytare ur högern som var emot avtalet med Trojkan.

– Det är ett parti som vilar på nationalistisk grund men inte främst med udden mot invandrare, som svensk media rapporterat, utan med udden mot Trojkan. Jag ogillar starkt deras partiledare Panos Kammenos som är en gaphals och konspirationsteoretiker, men på det här sättet blir regeringen i alla fall grundad på motståndet mot Trojkan och sparpolitiken, vilket inte hade varit fallet om de hade valt [det nystartade mittenpartiet] Potami som samarbetspartner, konstaterar Kajsa Ekis Ekman.

HUGO [GÖSTA] TORSTENSSON

FÅ KVINNOR I DEN NYA GREKISKA REGERINGEN

Tunga poster i Alexis Tsipras koalitionsregering mellan Syriza och Anel gick till väntade namn. Ekonomen Yanis Varoufakis blir finansminister, Varoufakis är Syrizas finanspolitiska expert och en av arkitekterna bakom Syrizas ekonomiska politik. Panos Kammenos, partiledare för koalitionspartnern Anel blir försvarsminister. Två ministrar är partioberoende; utrikesminister Nikos Kotzias, var tidigare tung ideolog i KKE, grekiska kommunistpartiet, men lämnade partiet 1989 för att bli rådgivare till socialdemokraten George Papandreou. Justitieminister Nikos Paraskevo-poulos är juridikprofessor och känd för sitt arbete för mänskliga och minoriteters rättigheter.

DEN NYA REGERINGEN FÅR UPPMÄRKSAMHET Inte bara för sin radikala vänsterpolitik och tuffa förhandlingsstil. Även deras, i politiska sammanhang, okonventionella klädstil väcker rubriker.

Premiärminister Tsipras och finansminister Varoufakis bär aldrig slips, ett sätt att visa att de står nära folket och inte är en del av det gamla korrumperade politiska etablissemanget.

Könsbalansen i regeringen är skev, bara 6 av totalt 39 regeringsposter, ministrar och biträdande ministrar, innehas av kvinnor.

När det nyvalda parlamentet samlades för första gången, den 6 februari, valdes en kvinna till talman, Syrizas Zoe Konstantopoulou. Hon har varit ledamot i parlamentet sedan 2012 och är människorättsjurist till professionen.

Konstantopoulou fick stöd av hela 235 av de totalt 300 parlamentsledamöterna. De partier som röstade ja var Syriza, Anel, Nea Dimokratia, Pasok och Potami. KKE och nazistiska Gyllene gryning röstade blankt.

ANNA-LISA ENEROTH

INTERNATIONELL APELL FÖR GREKLAND

Syrizas seger i valet i Grekland är av yttersta vikt för alla som vill att EU ska ändra kurs. En sådan är ett uttryck för att man kräver värdighet och rättvisa: uttryck för hopp. De hot och påtryckningar som tillämpas av EU:s ledare, trojkan och finansiella kretsar att påverka det grekiska folkets val av är oacceptabla.

I hela Europa kommer vi att försvara rätten för det grekiska folket att fritt fatta sina beslut; att bryta med åtstramningspolitiken; att säga "nej" till den humanitära kris som har plågat landet; att bana väg för ett verkligt alternativ för Grekland – för en social och demokratisk omorientering.

De flesta politiska krafter i Grekland böjde sig för Trojkan, men Alexis Tsipras och Syriza beslutade att göra det motsatta. De har i nära samarbete med de sociala rörelserna skapat en bred koalition, som mycket kan väl vinna en majoritet. Syriza och dess allierade föreslår att slå tillbaka mot den humanitära krisen, för att återställa kollektivavtal och arbetstagarnas rättigheter, för att skapa ett rättvist skattesystem och att demokratisera det politiska systemet.

EN SYRIZAREGERING KOMMER ATT GÖRA Grekland till en trovärdig aktör och kommer att göra landets och folkets överlevnad en förutsättning för alla förhandlingar. Regeringen kommer att föra in landet på en ny väg, avvisa korrupktion och beskydd, och i stället skapa en ny typ av utveckling i allas intresse. Det kommer att föreslå en europeisk konferens om Skulderna för att delvis avskryva skulderna. Återbetalningarnas form för den återstående delen kan underlätta en ekonomisk återhämtning genom ett stort offentligt investeringsprogram – som inte bör ingå i stabilitets- och tillväxtpakten – och ett svar på akuta sociala behov. På europeisk nivå kommer kommissionen att föreslå en "europeisk New Deal" för mänsklig utveckling och övergång till en ny miljöpolitik. I hela Europa, måste vi bryta med det tänkande som upphäver Europas kollektiva sociala framsteg och befrämjar nationalism och högerpopulism. Vi behöver ett nytt projekt, som bygger på inkluderande utveckling, samarbete och demokrati.

Vi anser att en sådan förändring i Grekland inte kommer att påverka framtiden för det grekiska folket ensamt, utan för hela Europa. En

seger för Syriza kommer att tillåta Grekland att undfly sin nuvarande katastrofala situation, men det kommer också att så frön till förändring i Europa. Att bryta med åtstramningspolitiken skulle vara en signal, en källa till hopp för dem som vill resa sig. Samtidigt kommer, om Syriza röstas till makten, dess regering behöva massivt stöd från Europas folk mot av trycket från de finansiella marknaderna och politiska krafter som fruktar varje avvikelse från den föråldrade ramen för den kapitalistiska globaliseringen.

Över hela samhället, från breda politiska och sociala krafter, från många organisationer och samhällsskikt gäller det att vi inte accepterar påtryckningar för att hindra det grekiska folket från att utöva sin fria val. De som utövar detta tryck idag bär ett gemensamt ansvar för bevarandet av en skadlig "chockerapi" till varje pris.

I hela Europa tar vi på vårt ansvar att stödja dem som kämpar, ändrar maktbalansen, för idékamp och förenar alla dem som – vid sidan av det grekiska folket – vill bygga ett socialt, miljömässigt och demokratiskt Europa. Vi står tillsammans med det grekiska folket eftersom deras kamp är också vår. Solidaritet.

Du kan skriva under apellen på www.with-the-greeks.eu

EVA-BRITT SVENSSON

BILD: CHRISTER THEMPANDE

INTERNATIONELL SOLIDARITETET MED GREKLAND

Den 18 mars, samma dag som EU-kommissionens Brysseluniformerade eurokrater mot alla demokratiska principer parlamentet i Aten försökte de ihärdigt att försökte stoppa att de folkvalda grekiska parlamentarikerna att anta ett lagpaket med en räckra konkreta åtgärder mot den humanitära krisen i landet, invigde den norske ambassadören tillsammans med Atens borgmästare ett hjälpcenter för Atens fattiga, där Norge står för huvuddelen av finansieringen av driften. Centret ska hjälpa 37.000 av Atens fattigaste invånare med mat, tak över huvudet och läkarvård med mera. Centret drivs av paraplyorganisationen "Solidarity Now", som samlar ett stort antal grekiska gräsrotsorganisationer, men pengarna kommer från de tre EES-länderna, Norge, Island och Liechtenstein.

GIGANTLIGT TYSK ÖVERSKOTT

Tyskland uppvisade ett överskott på 21,8 miljarder euro i handelsbalansen under december.

Exporten steg med 3,4 procent i månadstakt medan importen sjönk med 0,8 procent i månadstakt.

Bytesbalansen visade ett överskott på 25,3 miljarder euro mot reviderade 18,9 miljarder euro närmast föregående månad.

Statistiken presenteras av den tyska statistikbyrån och är en bekräftelse om att Tyskland, EU:s ekonomiska stormakt, är den verkliga vinnaren på valutaunionen EMU.

Baksidan av euromyntet, dvs. förlorarna, befinner sig i euroområdet periferi, typ Grekland.

GREENSPAN TROR ATT GREKLAND LÄMNAR EURON

USA:s tidigare centralbankschef Alan Greenspan tror inte att Greklands finansiella situation kommer lösas utan att landet lämnar eurozonen.

I en intervju med BBC säger Alan Greenspan att han inte kan tänka sig att någon är villig att låna ut mer pengar. Det Grekland hoppas på nu

är att de kan omförhandla lånevillkoren i de rejäla räddningspaket som landet fått. Men varken Tyskland eller ECB har hittills varit villiga att omförhandla kraven på lånen på 240 miljarder euro som Grekland hittills tagit emot.

Alan Greenspan tror därför att Grekland kommer att överger valutaunionen.

– Det är en tidsfråga innan alla inser att separation är den bästa strategin, säger den före detta Fedchefen till BBC.

DET ÄR SKILLNAD PÅ FRANKRIKE

"Det är klart att en kraftigt åtstramande politik i det här läget skulle kunna få återverkningar på hela den europeiska ekonomin."

Finansminister Magdalena Andersson [s] har förståelse för att den franska regeringen bryter mot EU:s så kallade stabilitetspakt genom alltför stora budgetunderskott.

CARLSBERG SATSAR PÅ GREKLAND

Danska bryggerijätten Carlsberg köper in sig i Olympic, Greklands tredje största bryggeri. Carlsberg blir majoritetsägare med ett innehav på 51 procent. Tillsammans med den verksamhet som Carlsberg redan har i Grekland gör det bolaget till det nästa största aktören på den lukrativa grekiska ölmarknaden, skriver TT.

ISTÄLLET FÖR ATT LÅTA BANKER HÖJA SINA VINSTER

"Medan borgerliga politiker över hela kontinenten förfasar sig över 'extremvänsterns' seger och det hot som Syriza sägs utgöra mot Europas ekonomi, så skriver ekonomipristagaren Paul Krugman [som själv betecknar sig som liberal] att Syriza gott kunde gå ännu längre i sin utlovade omfördelning av samhällets tillgångar. De borde använda mer pengar till höjda offentliga löner och fler jobb för att få i gång konsumtionen i stället för att låta bankerna höja sina vinster. Bara så får landet igång sin egen ekonomi, och om övriga euroländer sätter sig på tvären bör Grekland lämna euron, anser han." Det skriver Martin Klepke, politisk redaktör på tidningen Arbetet.

EU ÖKAR PRESSEN PÅ REGERINGEN I ATEN

Eurogruppen, finansministrarna i euroländerna, sätter ånyo tryck på Grekland och kräver ”reformer” innan landet får mer krediter.

Den grekiska regeringen tvingas bland annat att den förhatliga Trojkan [EU-kommissionen, Europeiska centralbanken [ECB] och Internationella valutafonden [IMF], åter besöker Aten för att inspektera vilka ”reformer” som är gjorda och vilka ”reformer” som återstår att göra enligt Trojkans enväldiga diktat.

– **TIDEN RINNER IVÄG. EFTER VÅRT FÖRRA** möte har diskussionerna enbart handlar om vem som ska träffa vem och vart. Nu måste vi sätta i gång riktiga förhandlingar, sade Eurogruppens ordförande Jeron Dijsselbloem.

Frågan är känslig för den grekiska vänsterledda regeringen. Det innebär att regeringen tvingas bryta mot sitt vallöfte att Trojkan aldrig mer skulle vara välkommen i den grekiskam huvud-

staden. Nu ska förhandlingarna sköt via Skype från Bryssel och Aten.

Men det är fler stridsfrågor som står på dagordningen. Hittills har den grekiskam regeringen enbart presenterat detaljerade planer på sociala reformer – vilket man också lovade i valrörelsen – som ökar utgifterna. Bland annat ska minimilönerna höjas och 300.000 fattiga greker få matpengar.

MEN SAMTIDIGT HAR FINANSMINSTERN Yanis Varoufakis i ett långt brev i Eurogruppens ordförande hävdade att skatteintäkterna ska öka kraftigt, inte minst för den närmast skattefrälsta grekiska överklassen, och att stort antal skatteinspektörer ska utbildas.

Övriga eurostater vill ha mer av detaljerade ”reformer” – avregleringar av arbetsmarknaden, ökad social nedrustning, fortsatta privatiseringar av offentlig egendom, med mera – innan mer krediter betalas ut.

Om det inte blir en uppgörelse kan det bli folkomröstning eller ett nyval Grekland, kontrade finansminister Varoufakis nyligen.

PER HERNMAR

GREKLAND OCH EU HAR BÖRJAT FÖRHANDLA

Grekland ska inrätta en egen arbetsgrupp för att uppväga den starkt kritiserade grupp av experter [läs torpeder] från EU som övervakar landets reformer, när förhandlingarna [den verbala trätan] mellan Aten och dess borgenärer nu ska återupptas.

Tillkännagivandet följde på ett möte mellan premiärminister Alexis Tsipras och EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker i Bryssel den 13 mars. Det kom också efter en vecka av munhuggeri, där Tsipras sade att Berlin hade en moralisk plikt att betala Grekland skadestånd efter Andra världskriget och den tyska finansministern Wolfgang Schäuble kallade Varoufakis "idiotiskt naiv" och att Grekland av "misstag" kan lämna euroområdet.

JUNCKER VARNADE TSIPRAS FÖR ATT kommissionen är "inte en stor aktör" i förhandlingarna om de grekiska avtalskraven, trots att EU-kommissionen tillsammans med ECB och IMF utgör den demokratiska Trojkan [som nu kallas Brysselgruppen], och att "det här är inte en tid för att splittras".

Tsipras sade att han är optimistisk om att en lösning ska kunna hittas. Men han vidhöll sin tuffa, officiella linje, och tillade att "det finns inget Greklandsproblem, det är ett europeiskt problem". [Det är en korrekt slutsats, den grekiska krisen är i själva verket en ekonomisk, politisk och humanitär systemkris för EU:s dysfunktionella valutaunion, EMU.]

EFTER MYCKET FRAM OCH TILLBAKA GICK den grekiska regeringen den 20 februari med på att förlänga det 240-miljarders eurolånet fram till i juni, men fortsatte tvista om vilka "reformer" de måste genomföra för att få nästa utbetalning av pengar. Snacka om maffiametoder.

"Tekniska samtal" började onsdagen den 17 mars i Bryssel och Aten. EU företräd av tjänstemän från kommissionen som enligt deras uppdragsgivare ska fortsätta att diktera villkoren för de bångstyriga grekerna.

Men nu har Grekland inrättat en egen arbetsgrupp.

"Den grekiska regeringen kommer också att skapa en arbetsgrupp för att arbeta tätt tillsam-

mans med kommissionens arbetsgrupp", sade en talesman för kommissionen efter mötet mellan Tsipras och Juncker. Den kommer att fungera som en "motsvarighet" till kommissionens arbetsgrupp.

Talesmannen vägrade att kommentera hur mycket rum kommissionens "experter" kommer att ges, eftersom återvändandet av EU-tjänstemännen till Aten är en av de mest känsliga eftergifter Syriza har gjort sedan de kom till makten.

EVA-BRITT SVENSSON

EU-KOMMISSIONÄR VARNAR FÖR GREXIT

EU:s ekonomikommissionär Pierre Moscovici menar att Grekland inte kan hållas kvar i valutaunionen till vilka villkor som helst.

– Vi kommer inte ha kvar Grekland i eurozonen till vilket pris som helst utan under strikta villkor som är acceptabla för båda sidor, sade EU-kommissionär Pierre Moscovici i en intervju med tyska Die Welt den 17 mars.

I en intervju så sent som några dagar tidigare sade Moscovici att ett Grexit – att Grekland lämnar eurosamarbetet – vore en katastrof och "slutet på början" för valutaunionen.

PIERRE MOSCOVICI HAR TIDIGARE offentligt deklarerat att det inte finns någon "Plan B" för Grekland. Take it or leave it!

Bara några timmar efter Syrizasvalseger den 25 januari uttalade Moscovici att kommissionen hoppas på en "konstruktiv dialog" med den nya grekiska regeringen, men samtidigt betonade han på kommissionens vägnar att "Grekland måste betala tillbaka sina skulder".

Införandet av euron 2001 har varit en olycka för Grekland. Ett skäl är att Europeiska centralbanken sätter räntan för de stora ländernas behov, Tyskland och Frankrike, inte för ett litet lands behov, som Grekland.

Därtill har eurokrisen fördjupats till följd av den galna internationella krishanteringen. EU:s, IMF:s och ECB:s hårda åtstrammingsvillkor för Grekland har förvärrat situationen, diktaten från Trojkan har strypt tillväxten, lett till lägre löner och ökad arbetslöshet. Trojkan, förlåt Brysselgruppen, har lagt ett helt land i ruiner – ekonomiskt, demokratiskt och humanitärt.

ANNA-LISA ENEROTH

PARTISANERNAS SÅNG

1974 föll den USA-stödda grekiska militärjuntan. 1976 åkte jag för första gången till Grekland. Jag landade i Aten den 5 maj och hamnade av en slump i det jättelika begravningsståg som följde Alokto Panagounlis till hans sista vila.

Panpagoulis hade försökt spränga juntan i luften men misslyckades. Han hade fängslats och torterats och blivit grekisk folkhjälte. Folkmassorna ropade: "Zi, zi, Papangoulis zil". Och eftersom jag sett Costa-Gravass film Z förstod jag att det betydde "han lever". [Oriana Fallacis bok om honom, En man, inleds med begravningen.]

Efter Aten fortsatte jag till ön Hydra där Leonard Cohen hade ett hus [liksom för övrigt Göran Thunström och Lena Cronqvist]. Jag tror att det var där jag, förutom Carlos Castaneda, också läste Kostis Papakongos om den grekiske kommunisten och motståndshjälten Kapetan Aris. Boken inspirerade mig till sången om de grekiska partisanerna:

Aldrig ska solen lysa som den lyste
när vi steg land
Aldrig ska solen lysa som den lyste
över hav och land
Segern betrakta' vi som vår

Freden och friheten var nära då

Tider flyter och förgår
Dagar bli månader och år
Ändå så kommer jag ihåg
solen som lyste i ditt hår

Aldrig ska månen skina som den gjorde
när vi gav oss av
Aldrig ska månen skina som den gjorde
över land och hav
Segern var borta i ett slag
Friheten hade lidit nederlag

Tider förflyter...

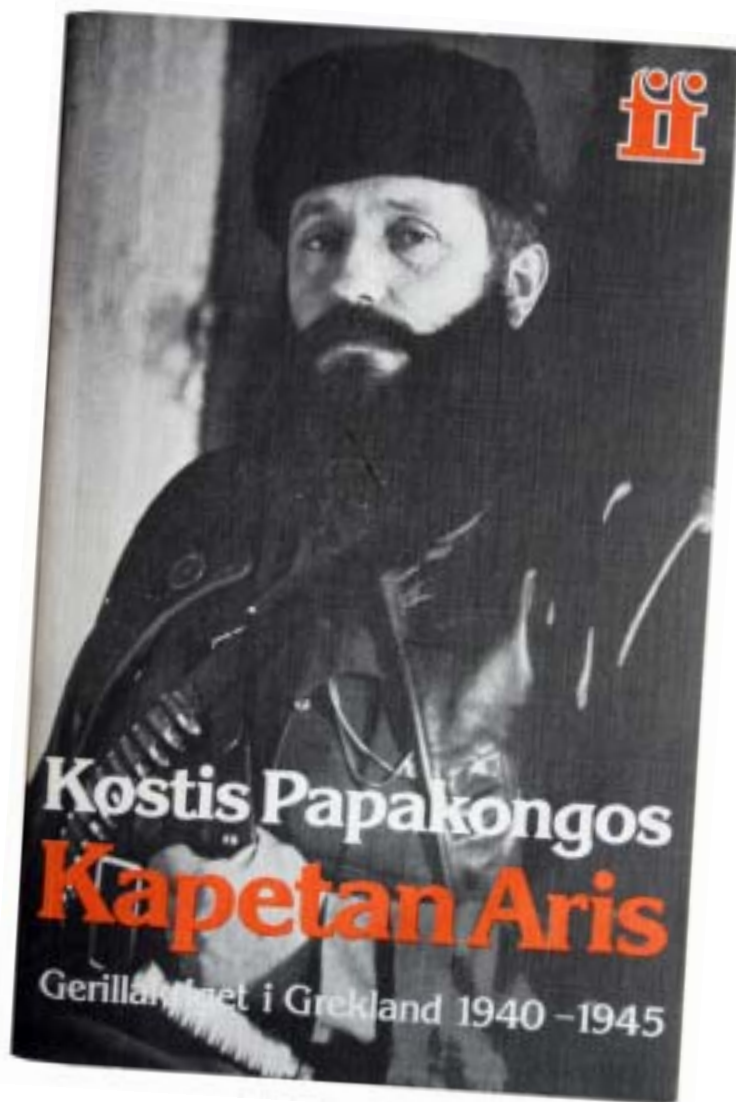
Aldrig ska havets vågor vagga sakta
ifrån strand till strand
Alltid ska havet vågor minna oss
som det var som var vårt land
En dag så vänder vi tillbaka
Vänder till seger då vårt nederlagd

Tider förflyter och förgår
Hoppet om framtiden består
Dagarna ska komma liksom då
när solen ska lysa i ditt hår.

Tider förflyter...

MIKAEL WIEHE

GREKISK VÄRDIGHET

Att stå och läsa dikter om Parthenon i det nyuppförda Akropolismuséet är en stark upplevelse för en svensk poet. Mina ord omvandlades till grekisk poesi av en skicklig och lyhörd tolk. Att tolka all längtan och smärta som de omgivande marmorskulpturerna alltjämt utsänder efter Lord Elgins brutala kidnapping möttes med applåder från den grekiska publiken. Men min starkaste upplevelse var de från gatan inströmmande barnen som storögt såg sig omkring i muséet. De bar inte på fattigdom utan på sitt lands historia. En känsla av värdighet lades nu till deras liv. Det är den som alla greker värnar. Den kan EU aldrig ta bort.

PETER CURMAN

GREKLAND KRÄVER KOMPENSATION

Washington Post rapporterade nyligen av januari att Greklands nye premiärminister Alexis Tsipras och hans vänsterparti Syriza har varit mycket tydliga med att Tyskland måste gottgöra de förluster som Nazi-Tyskland orsakade Grekland under ockupationen i samband med andra världskriget.

Få platser i Grekland manar till motståndskamp som minnesmonument i Kaisariani, en kommun i Atens östra utkanter. Där avrättades den 1 maj 1944 tvåhundra grekiska motståndsmän, partisaner, av nazistiska ockupationssoldater som hämnd för att den tyske generalen Franz Krech och tre av hans officerare dödades i ett bakhåll några dagar tidigare av "kommunistiska banditer" på Peloponnisos. När partisanerna leddes till avrättningsplatsen från det ökända SS-lägrät Chaidári så sjöng de unisont den grekiska nationalsången.

I en av sina första ämbetshandlingar som premiärminister besökte Alexis Tsipras minnesmonumentet i Kaisariani. Med röda rosor i hand och i närvaro av överlevande motståndsmän hyllade Syrizaledaren offren för avrättningen och de grekiska partisanernas hjältedåd under de tyska nazisternas ockupation.

EN UNDERSÖKNING FÖR TVÅ ÅR SEDAN uppskattade att Tyskland fortfarande är skyldigt Grekland 200 miljarder dollar "för skador tillfogade under den tyska ockupationen" inklusive kostnader för att återuppbygga infrastrukturen. Men senare studier har kommit fram till en ännu högre summa. En aktionsgrupp i frågan har kommit fram till så mycket som 667 miljarder dollar.

"Från en moralisk utgångspunkt borde Tyskland betala för dessa gamla skadestånd och de 'krigslån' som de fick under ockupationen", säger Gabriele Zimmer från det tyska vänsterpartiet Die Linke.

Den tyska ockupationen medförde att 300.000 greker dog av svält och därutöver gjorde nazisterna sig skyldiga till massmord på upproriska partisaner och oskyldiga medborgare. För dessa illdåd och skador på det grekiska samhället kräver den nya regeringen i Aten med full rätt kompen- sation från de nuvarande makthavarna i Berlin.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

GREKISK TRIUMF ELLER FÖRRÄDERI?

”Tysk triumf i Bryssel”. Det sa de tyska förhandlingarna, och budskapet om ett ”förödmjukande grekiskt nederlag” blev spritt över hela Europa av journalister som jobbar i flock.

”Svek och förräderi” – detta får Syriza höra från den del av vänstern som hade förväntat sig att de grekiska förhandlingarna skulle sätta kapitalismen på plats i förhandlingarna i Bryssel. Men Syriza hade icke något annat än ett försiktigt reformprogram med siktet att kunna vrida sig ur åtstramningspolitiken som påtvingats utifrån. Ett tydligt anti-kapitalistiskt valupplägg hade knappast gett Syriza regeringsmakten vid valet i januari. Det kan visa sig bli annorlunda om några månader, om EU-makten fortsatt väljer att stödja banker i stället för människor.

VAR UTFALLET ÖVERRASKANDE? KANSKE FÖR dem som såg framför sig det den tyske samhällsfilosofen Habermas så vackert, men borttillvänt har kallat ett ”samtal på lika villkor”. Många former av makt spelades ut under förhandlingarna. Detta maktspel kan bli både hårdare och mera synligt.

Men vid denna korsväg fanns det ingen chans för Syriza att kunna få ett avtal om ett fortsatt lån utan några villkor. Valet stod mellan ett avtal med villkor, eller inget avtal alls. Avsaknad av avtal hade betytt att Europeiska centralbanken [ECB] hade stoppat allt stöd till grekiska banker, så att de raskt har gått i konkurs, och att Grekland lämnat eurozonen. Men Syriza hade inte gått till val på att ersätta euron med drachmer.

DET VAR PÅ DENNA PUNKT SOM DE GREKISKA förhandlingarna i praktiken inte hade någon förhandlingsposition. Tyska medier skriver att då finansminister Schäuble insåg att grekerna inte hade något alternativ till euromedlemskapet var utgången av förhandlingarna given. Grekerna fick ett lån stort nog till hålla ekonomin flytande i fyra månader mot att man godtar några förpliktelser som är tillräckligt vaga för att de reella förhandlingarna kommer att fortsätta med ständigt nya förhandlingsavbrott, än mera frister och mera nervkrig fram till 1 juli.

I växande grad kommer grundläggande maktförhållanden med en räckvidd långt utöver Grekland att avgöra utgången av förhandlingarna.

Syriza kommer att dra in den sociala katastrofsituationen i förhandlingarna, och bland annat efterlysa vad som måste till för att de 200.000 som har lämnat Grekland för att hitta arbete utomlands skall komma tillbaka för att få fart och ordning på den grekiska ekonomin. De flesta är initiativrika och har bra utbildning, antingen de är ingenjörer, ekonomer, läkare eller lärare.

SYRIZA-REGERINGEN HAR FÖRPLIKTIGAT SIG att bygga upp en effektiv skatteindrivning, beskatta de rika efter inkomst, också ägarna till skeppsflotta som står för 20 procent av världens tonnage samt också ta upp kampen mot korruptionen. Dessa förpliktelser var en central del av vallöften och är därmed icke något löftesbrott.

Förhandlingarna de närmaste veckorna och månaderna kommer att handla om åtstramningskraven, försäljning av statlig egendom samt arbetsrätten. Åtstramningskraven kommer att förhandlas så länge som Grekland har behov av penningstöd utifrån. Om privatiseringskraven har finansminister Varoufakis under hand sagt att Syrizaregeringen inte avvisar privatisering av princip. Men privatisering av statliga verksamheter får inte leda till monopol i privat regi samtidigt som försäljning i en tvångssituation är det minst lönsamma en regering med brist på pengar kan sätta igång.

Oenigheten om hur det grekiska arbetslivet skall lagregleras är kanske det mest grundläggande. Syriza bekänner sig till ILO:s regelverk, medan Trojkan gör allt den kan för att undergräva detta. Här stöter Tsipras och Varoufakis mot allt som finns av nyliberala EU-politiker. Bli grekerna stående utan ett brett europeiskt stöd i denna sammanstötning, är utgången given. Men kommer det att bli så?

FALLER FÖRHANDLINGARNA IHOP PÅ SITT eget grepp? En hel del media sprider denna bild. Economist använder sig av en helsida för att föra fram att Varoufakis kunde ha uppnått väldigt mycket mera, men han provocerade med sin hållning och klädsel. Syrizas förhandlare kritiserades också av partikamrater som ville ha ett heroiskt ”nej” som skulle vara bättre än ett oklart ”javäl” för att kunna dra ut eventuella oklarheter och skiljaktigheter i tiden. Men det Syriza i varje fall har uppnått är att ha fått fram de första synliga sprickorna på EU-sidan.

Syriza har gjort ett nummer av att Trojkan är

borta. Nu talas i stället om "institutionerna" i avtalsdokumenten som EU-kommissionen, ECB och IMF. Syriza anser sig tjäna på att träffa dem en och en.

Under de senaste åren har IMF vid flera tillfällen beklagat att blivit utsatt av de hårda åtstramningskraven, och nyligen har EU-kommissionens ordförande Juncker och ECB-ordföranden Draghi visat större förståelse för de grekiska kraven än många av EU-regeringarna.

ANGELA MERKEL KAN UPPREPA I DET oändliga att varken EU eller eurozonen är en "transfereringsunion". I klartext har tyska medborgare [och väljare] blivit upplysta om [och försäkrade] att ett rikt land inte har något ansvar för ett land som kommit efter i ekonomisk utveckling. Vart land är ansvarigt för sin egen situation.

Detta visar på hur himmelslångt EU är ifrån att vara en nationalstat – som både har skatte-regler och ett trygghetssystem som stödinsatser

till regioner som drabbas av en ojämn ekonomisk utveckling – samtidigt som nationalstaten kan ta beslut om särskilda krispaket för sådana regioner. Och då är krispaketen inte hårda lån med förpliktelser som villkor för att de skall beviljas.

DET SOM PÅ SIKT ÄR FARLIGAST FÖR HELA EU-konstruktionen är att den ojämna utvecklingen ökar konflikterna mellan medlemsländerna. En ojämn ekonomisk utveckling gynnar inte solidariteten mellan de "flitiga tyskarna och finländarna" och de "lata och kravbenägna" grekerna.

I tillägg till detta är idag de flesta ekonomer eniga om att valutaunionen så som den faktiskt existerar faktiskt är orsaken till att medlemsländerna utvecklar sig ojämnt ekonomiskt. Det är detta spänningsfält Tsipras utnyttjade då han sammanfattade förhandlingar så hör långt med: "Grekland har vunnit en delseger – men kriget fortsätter".

DAG SEIRSTAD

KRITIKEN MOT GREKLAND ALLT MER OFÖRSONLIG

Det verbala kriget mellan Tyskland och Grekland har trappas upp, rapporterar Europaportalen.

Den tyske finansministern Wolfgang Schäuble menar att Grekland fram till i höstas var på rätt väg ur krisen men att detta nu ändrats helt.

– De har förstört allt förtroende. Det är ett allvarligt bakslag, säger Schäuble enligt Die Zeit.

Finansministern tillade att han inte kände till någon inom de internationella institutionerna – EU-kommissionen, Internationella valutafonden och så vidare – som kunde berätta för honom vad Aten egentligen håller på med.

ÄVEN SCHÄUBLES BELGISCHE KOLLEGA, finansminister Johan Van Overtveldt, är enerverad för att den grekiska regeringen, enligt honom, säger en sak i Bryssel och en annan i Aten.

– De tror verkligen att de fortfarande kan spela rädslokortet, sade Van Overtveldt till Financial Times.

Han menar att övriga euroländer överväger att Grekland ska uteslutas från valutaunionen – ett så kallat Grexit.

– Ingen talar öppet om [Grexit] men min känsla är att [frågan] är ganska närvarande runt bordet, sade han och tillade att eurozonen i dag skulle vara redo för en sådan händelse.

– Det vi har på plats nu skulle helt klart se till att vi överlevde [att Grekland lämnar euron], sade

Johan Van Overtveldt som anser att anledningen till att Grekland, till skillnad från andra krisländer som Irland, Spanien och Portugal, inte tagit sig ur krisen finns i Aten och inte i Bryssel.

Tidigare har flera euroländer som Spanien, Portugal och Slovenien riktat skarp kritik mot den grekiska regeringens begäran att få lättnader i sitt krisprogram och andra eftergifter.

DETTA TILL TROTS ATT TROJKANS DIKTATORISKA uppträdande och nyliberala ekonomiska politik har varit en katastrof för Grekland. Sedan finanskrisen bröt ut och blev till en eurokris något år senare, har landet störtats ner i social misär och massarbetslöshet. Bruttonationalprodukten har sjunkit med 25 procent. Tiotusentals offentligt anställda har avskedats och minimilönerna har sänkts så att de inte går att leva på. Det åtstramningsprogram som landets regeringar beordrats av Trojkan att genomföra har slagit sönder ekonomin och framförallt tagit själva hoppet från miljoner och åter miljoner greker.

Greklands premiärminister Alexis Tsipras vill, utan att ha angett anledning, den 18 mars, innan EU-toppmötet, ha ett möte med EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker, Europeiska rådets ordförande Donald Tusk, Tysklands Angela Merkel, Frankrikes François Hollande och Europeiska centralbankens Mario Draghi.

EU-kommissionen vill varken bekräfta eller dementera att ett sådant möte kommer att äga rum.

UNO KENSTAM

YANIS VAROUFAKIS GAV ECB EN KÄNGA

Grekland vill ha ett överbrygningsprogram för att få tid att lämna det nuvarande "stödprogrammet" och förhandla fram ett nytt avtal.

Det sade Greklands finansminister Yanis Varoufakis i ett tal inför parlamentet i Aten.

Han sade vidare att tidigare "stöдавtal" var dömt att misslyckas och att det utformades för att rädda bankerna i euroområdet.

Varoufakis sade också att ECB, Europeiska centralbanken i tyska Frankfurt, tappat kontrollen över penningpolitiken.

EVA-BRITT SVENSSON

ALEXIS TSIPRAS BESÖKER VLADIMIR PUTIN

Greklands premiärminister Alexis Tsipras har accepterat en inbjudan från den ryska presidenten Vladimir Putin till Moskva den 8 april. Det uppger en grekisk regeringstjänsteman enligt Dow Jones Newswires.

Besöket blir det första för Tsipras sedan han utnämndes till premiärminister i januari.

Grekland och Ryssland har traditionellt haft täta relationer, och tidigare försonande [dvs. mindre krigiska] uttalanden från den grekiska premiärministern har oroat bedömare i Bryssel för att EU:s gemensamma policy mot Ryssland kan undermineras.

Måndagen den 16 mars uppmanade Tysklands förbundskansler Angela Merkel till enighet inom unionen och fortsatt bibehållna sanktioner mot Ryssland.

Men under senare tid har länder som Grekland, Ungern, Tjeckien och Cypern allt mer öppet argumenterat för att sanktionerna i stället bör trappas ned.

Tsipras besök i Moskva tolkas i Grekland som att den nya regeringen "spelar ut det ryska kortet", i sin konflikt med Tyskland och Trojkan [som numera betecknar sig som Brysselgruppen].

Den ryska regeringen har redan tidigare sagt att den kommer att allvarligt överväga en begäran från Grekland om finansiellt stöd. Genom att närma sig Ryssland pressar Tsipras de övriga euroländerna om att gå med på eftergifter.

DAN KOTKA

"GREKISKT UTTRÄDE UR EUROZONEN"

Mycket, alltför mycket, har skrivits på ett journalistiskt ytligt sätt om den grekiska finansministern Yanis Varoufakis och förra månadens förhandlingar med EU. Men nu när de skrivna raderna hårdnat har det blivit tydligare för alla att inse att en ny situation öppnar sig.

Scenariet att Grekland lämnar eurozonen ["grecxit"] framställs nu allt oftare och tydligare som den enda vägen för att Syrizaregeringen ska undvika att backa på sina kampanjloften.

För att diskutera denna fråga djupare har vi talat med Syrizas parlamentsledamot Costas Lapavitsas. Lapavitsas är på många sätt motsatsen till Vaoufakis, inte bara i klädstil, men mera betydelsefullt i politiken. Han identifieras som den som är mest tydlig med att Syrizaledningens "goda euro"-politik måste brytas.

TIDIGARE HAR LAPAVITSAS VARIT VERKSAM vid London School of Economics [SOAS], och han är inte medlem i Syriza [fastän han valdes till parlamentet i Aten den 25 januari] och är en nybörjare i politiken. Men han har varit en social aktivist under större delen av sitt liv, och han är välkänd för vissa och teoretiskt utmanande arbeten om radikal ekonomisk politik; arbeten han började tillsammans med Makato Itoh när han studerade japansk marxism.

Lapavitsas har också arbetat med Research on Money and Finance Group [forskningsgrupp om pengar och finanser] i London, som framställt konkreta analyser och uppkomsten och förloppet i den europeiska krisen, eurokrisen. Nyligen publicerade han tillsammans med den tyske ekonomen Heiner Flassbach ett slags manifest som föreslår ett radikalt brott med euron.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

UTTALANDE FRÅN FACKLEDARE I TYSKLAND:

Det politiska jordskredet i Grekland är en möjlighet, inte bara för det krisdrabbade landet utan också för en grundläggande bedömning och revidering av EU:s ekonomiska och sociala politik.

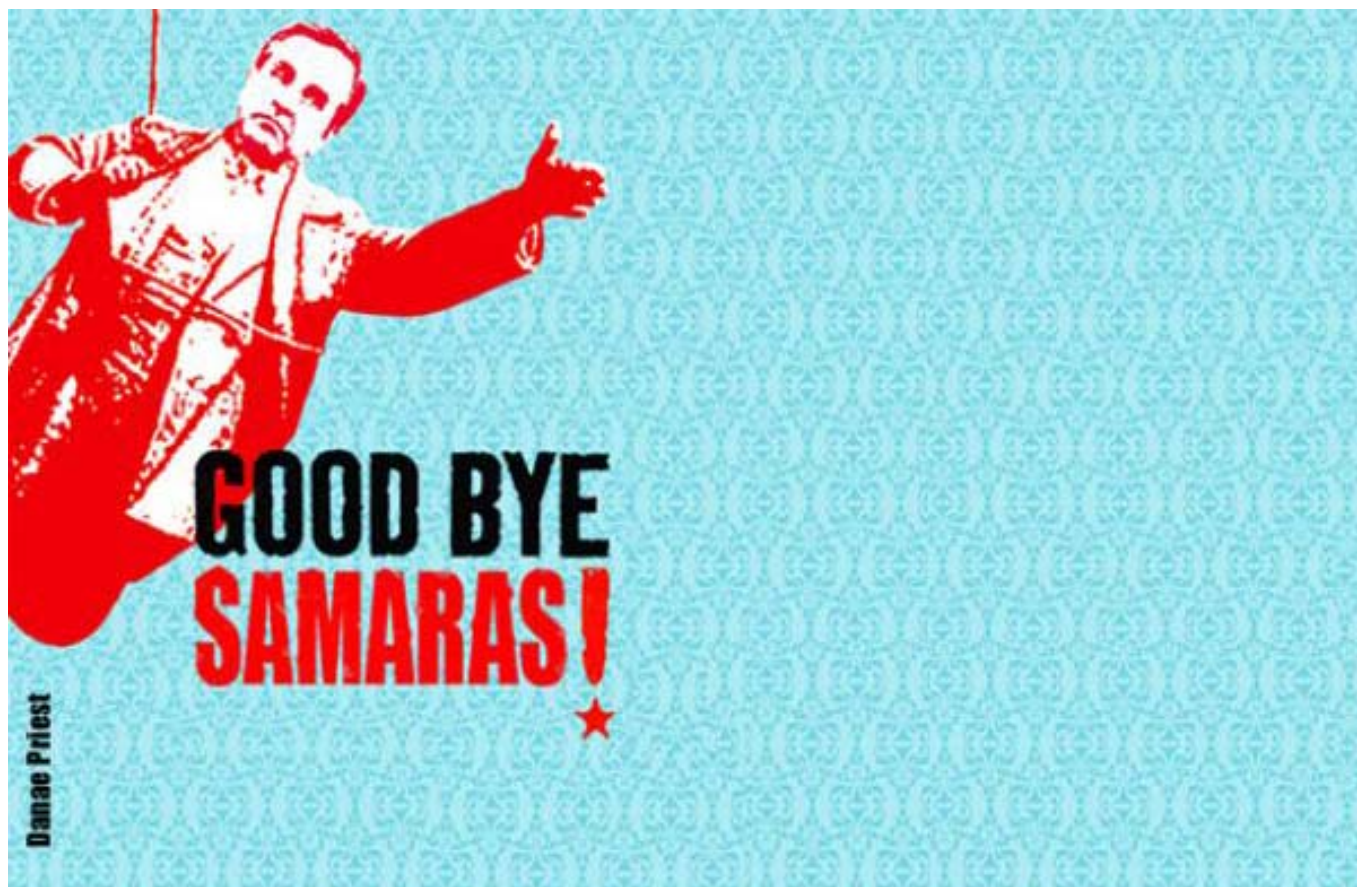
Vi belyser återigen den kritik som redan vid flera tillfällen av de fackliga organisationerna: till att börja med förtjänade de viktigaste villkoren för hur Grekland erhåller finansiellt stöd inte att kallas ”reformer”. De miljarder euro som har strömmat in i Grekland har främst använts för att stabilisera finanssektorn.

SAMTIDIGT HAR LANDET DRIVITS IN I DJUP recession med de brutala nedskärningar i de offentliga utgifterna som samtidigt har gjort Grekland det mest skuldsatta landet i hela EU. Konsekvensen är en social och humanitär kris utan motstycke i Europa. En tredjedel av befolkningen lever i fattigdom, välfärdsstaten har försvagats enormt, minimilönen minskats med 22 procent och det kollektiva förhandlingssystemet och andra skydd för de som fortfarande har arbete demonterats. Samtidigt har skattebördan hos lägre inkomstgrupper ökat.

Arbetslösheten ligger nu på 27 procent, medan ungdomsarbetslösheten är över 50 procent. Många människor har inte råd att betala för mat, el, värme och logi. En stor del av befolkningen har inte längre sjukförsäkring och kan endast i nödfall komma åt sjukvården. Valresultatet är en förödande dom över denna misslyckade politik.

ALLT DETTA HADE INGENTING ATT GÖRA MED reformer för att ta itu med Greklands verkliga problem. Inget av landets strukturella problem har lösts, men ytterligare problem har verkligen skapats. Detta har varit en politik för nedskärning och förstörelse, inte för ombyggnad.

Verkliga struktureller reformer, värda namnet, skulle ha skapat nya möjligheter till ekonomisk utveckling snarare än att driva en högkvalificerad generation ungdomar utomlands. Verkliga struktureller reformer skulle ha inbegripit allvarliga försök att åtgärda skatteflykten. Verkliga struktureller reformer skulle ha tacklat klientelismen och korruptionen vid offentliga upphandlingar. Den nya grekiska regeringen utmanas att upprätta sin egen återuppbyggnads- och utvecklingsplan, som måste bli en del av en ”europeisk investeringsplan”, vilket länge har krävts av fackföreningarna, och att skapa förutsättningar där sådana planer kan bära frukt.

Seriösa förhandlingar med den nya grekiska regeringen måste komma i gång, utan några försök till utpressning. Detta för att öppna upp de ekonomiska och sociala utsikterna för landet bortom den misslyckade åtstrammingspolitiken. Detta gäller särskilt de förödande villkor som accepterats av den förra regeringen som nu röstats bort, som var förutsättning för utbetalning av internationella lån. Europa får inte, på bekostnad av den grekiska befolkningen, fortsätta följa politik som har klart avvisats av majoriteten av grekiska väljarna. Att ändå bedriva den är inte längre ett alternativ!

ATT MAN VID VALEN AVLÄGSNAT DE ANSVARIGA för den tidigare politiken i Grekland är ett demokratiskt beslut som måste respekteras på EU-nivå. Den nya regeringen måste få en rättvis chans. Den som nu kräver att landet bara fortsätter längs den tidigare så kallade ”vägen till reformer” är i själva verket att neka det grekiska folket rätten till en demokratiskt legitim politisk förändring i sitt land. Och om man tillägger att en sådan förändring av politiken i bästa fall, bara är möjlig om Grekland lämnar den europeiska valutaunionen, så är det detsamma som att säga att de europeiska institutionerna är oförenliga med demokratiska beslut som har fattats i medlemsstaterna. Sådana uttalanden kommer bara att näring åt de spirande nationalistiska rörelserna i Europa.

DET DEMOKRATISKA UNDERSKOTTET PÅ EU-NIVÅ, som ofta beklagas men ännu inte övervunnits, får inte bli ännu mer fast förankrat genom att begränsa demokratin i medlemsstaterna. Snarare måste demokratin på EU-nivå stärkas om det europeiska projektet ska vinna förnyad trovärdighet. Det europeiska projektet kommer inte att stärkas genom åtstrammings diktat, utan endast genom ett omvälvande demokratiskt initiativ till förmån för ekonomisk förnyelse och ökad social rättvisa.

Detta initiativ måste nu stödjas i det grekiska folkets intresse. Samtidigt kommer det att få igång processen av politiska förändringar i Europa som helhet. Den politiska omvälvningen i Grekland måste vändas till en möjlighet att etablera ett demokratiskt och socialt Europa!

Bakom uttalandet står ordföranden i landsorganisationen DGB:s ordförande, Reiner Hoffmann, fackförbundet ver.di d ordförande Isabel H. Krankenschwester, , industrifacket IG Metalls ordförande Detlef Wetzels och andra tysks fackförbund.

DEN 5 FEBRUARI TRÄFFADE DEN GREKISKE finansministern Yanis Varoufakis sin tyske motsvarighet Wolfgang Schäuble.

Inför mötet gjorde Varoufakis en jämförelse mellan dagens Grekland och när Tyskland efter första världskriget påtvingades den hårda Versaillesfreden. De skyhöga skadestånden tyngde den tyska återuppbyggnaden och bidrog enligt historiker till att stödet för nazisterna ökade och senare att Hitler erövrade makten.

– Jag tror att av alla länder i Europa förstår tyskarna bäst [att det inte är rätt att hundratusentals greker går hungriga i säng som ett resultat av ett europeiskt misstag]. När man förödmjucar en stolt nation alltför länge och utsätter den för förhandlingar och de bekymmer en skulddeflationskris medför, utan ljus i slutet av tunnel, så börjar det en dag jäsa i den nationen.

UNDER FÖRHANDLINGARNA MED DEN NYA vänsterledda regeringen i Grekland gjorde Tyskland och EU-kommissionen klart att Syriza bara har att skrota vallöften som höjda minimilöner, återanställning i offentlig sektor, förbättrade pensionsvillkor, hälsovård till de miljoner greker som står utanför sjukvårdsförsäkringen, och så vidare.

Behandlingen av grekerna bekräftar finansminister Yanis Varoufaktis tidigare uttalande om att EU i praktiken har blivit ett ”enpartisystem”. EU har inte ett så kallat demokratiskt underskott, utan snarare ett odemokratiskt överskott.

SKA EUROLÄNDERNA INRÄTTA ETT ÖVERSTATLIGT finansdepartement? Det är en fråga bland flera som EU-ledarna ska fundera på under varen.

De fyra EU-ordförandena – EU-kommissionens Jean-Claude Juncker, Europeiska rådets Donald Tusk, Eurogruppens Jeroen Dijsselbloem och Europeiska centralbankens Mario Draghi – hade inför EU-toppmötet den 12 februari tagit fram ett diskussionsunderlag för eurons framtid. I det dryftas förslag om en överstatlig eurobudget och ett eurofinansdepartement. Stats- och regeringscheferna fick dessutom en lista på elva frågor att ta ställning till. Till EU-toppmötet i juni ska de fyra ordförandena lägga fram ett mer detaljerat förslag inför stats- och regeringscheferna om eurons framtid.

HUGO [GÖSTA] TORSTENSSON

SOLIDARITET 0030 | MARS 2015 21

VEM ÄR DET?

VEM ÄR INDIVIDEN PÅ BILDEN? Det första rätta svaret belönas med en unik bokutgåva av Lissabonfördraget – EU:s grundlagar. Mejla ditt svar till hugo.torstensson@nejtilleu.se. Glöm inte att ange namn och adress.

”VI HAR SKAPAT ETT MONSTER”

Den förkrossande valvinsten för vänsterpartiet Syriza som bildades så sent som 2012 av en koalition mellan olika partier och grupper på vänsterkanten [inom partiet finns det fortfarande organiserade fraktioner med maoister, trotskister, anarkisterna och andra grupper/sekter som träter med varandra i allmänhet och den betydande majoritet av partiet som stödjer Tsipras i synnerhet].

Syriza ställde upp i parlamentsvalet 2012 och blev näst största parti [högerpartiet] och fick 71 av de 300 mandaten i parlamentet. Den 22 maj 2012 ombildades koalitionen till ett politiskt parti, för att kunna erhålla de 50 extra mandat som tilldelas det största partiet i de grekiska parlamentsvalen. Efter parlamentsvalet som hölls i maj 2012 lyckades inga partier bilda regering. Panagiotis Pikrammenos utsågs till ny tillförord-

nad premiärminister samtidigt som nyval utlystes till juni 2012. Syriza backade något i nyvalet, men det tog man igen med råge i valet till EU-parlamentet i maj 2014 då partiet fick drygt 26,5 procent av rösterna och sex platser i Strasbourg/Bryssel.

Alla är inte lika entusiastiska. ”Vi har skapat ett monster”, säger den ekonomiska superstjärnan Thomas Piketty från Frankrike om euron i en intervju i Dagens ETC. Han vidareutvecklar:

– Europas beteende under krisen har varit katastrofalt, säger Piketty som jämför med den ekonomiska utvecklingen USA där arbetslösheten är lägre och den ekonomiska tillväxten större.

ANNA-LISA ENEROTH

450 DEMONSTRANTER MOT SYRIZA

Det grekiska kommunistpartiet, KKE, demonstrerade utanför parlamentet samtidigt som Syrizas parlamentsgrupp [149 ledamöter av sammanlagt 300] hade möte i parlamentsgruppen.

KKE, som vägrade att sätta sig i en regering med det radikala vänsterpartiet och tvingade därmed Syriza att bilda regering med det högerliberala, men åtstrammingskritiska Anel [Oberoende greker] under ledning av Panagiotis ”Panos” Kammenos.

KKE:s demonstranter samlade enligt tidningsuppgifter 450 personer. Och partiet menar att de krav Syriza ställde som oppositionsparti ligger långt ifrån den politik som regeringspartiet Syriza driver. Vad hade man väntat sig? Att Angela Merkel och Jean-Claude Juncker ställt sig bakom sekteriska KKE:s program för en socialistisk revolution i Grekland? För det krävs det nog fler än 450 medlemmar och sympatisörer på Syntagmatorget.

REDAN 1993 BLEV KAMMENOS VALD TILL parlamentsledamot för Nea Demokratia [nuvarande högerledaren Georgios Samaras parti]. 1997 blev han utsett till minister i den dåvarande partiledaren Kostas Karamanlis högerregering.

Det är märkligt att först när Kammenos parti Anel [vilket bildades efter att han 2002 utslöts från Nea Demokratia eftersom han refuserade Trojkans åtstrammings- och privatiseringspolitik]. kommer det först nu kritik mot honom och Anel.

Regeringen mellan Syriza och Anel kan be-

traktas som ett tvångsäktenskap eftersom den grekiska regeringen måste ha stöd av en majoritet av parlamentsledamöterna. Ett tungt ansvar för den uppkomna situationen bär KKE som vägrade sätta sig i regering med Syriza och till och med betraktar det vänsterradikala partiet som "borgerligt".

HUGO [GÖSTA] TORSTENSSON

VILKA ÄR GREKLANDS LÅNEHAJAR?

Bankirer och regeringar i Europa sluter sig samman mot det grekiska folket för att på nytt utsätta det för fortsatt ekonomisk tortyr. Genom att frammana en "etisk börda" att låneskulden till varje pris måste betalas tillbaka. Magdalena Andersson, Stefan Löfven, Gunnar Hökmark, Carl Bildt tar plats bredvid Angela Merkels CDU, Francois Hollande socialistparti och EUs institutioner, och agerar på uppdrag av det globala finanskapitalet. Det gäller att utpressa ett folk på 12 miljoner invånare ännu mera, varav hälften snart lever under fattigdomsgränsen. Till exempel har hälsovården, som inte för så länge sedan klassificerades av WTO som nummer 14 i världen omvandlats under trycket från den hänsynslösa Trojkan till en budgetnivå som är lägre än Burk-

ina Faso, en av världens fattigaste länder.

Man bör titta lite närmare på vilka dessa långgivare är som anklagar grekerna i moraliska termer. Efter skandalen med storbanken HSBC sade den amerikanska senatoren Warren: "Hur många miljoner dollar kommer dessa dragbaroner att kunna äga innan man kan förutse att en bankinstitution som denna stängs".

DET VAR FRÅGAN HON STÄLLDE EFTER DET att banken avslöjats med att ha tvättat 881 miljoner dollar åt mexikanska och columbianska drogbaroner. Det framkom också att banken för nationella skattemyndigheter gömt undan hela 180 miljarder dollar åt rika européer, varav ett tusental svenskar.

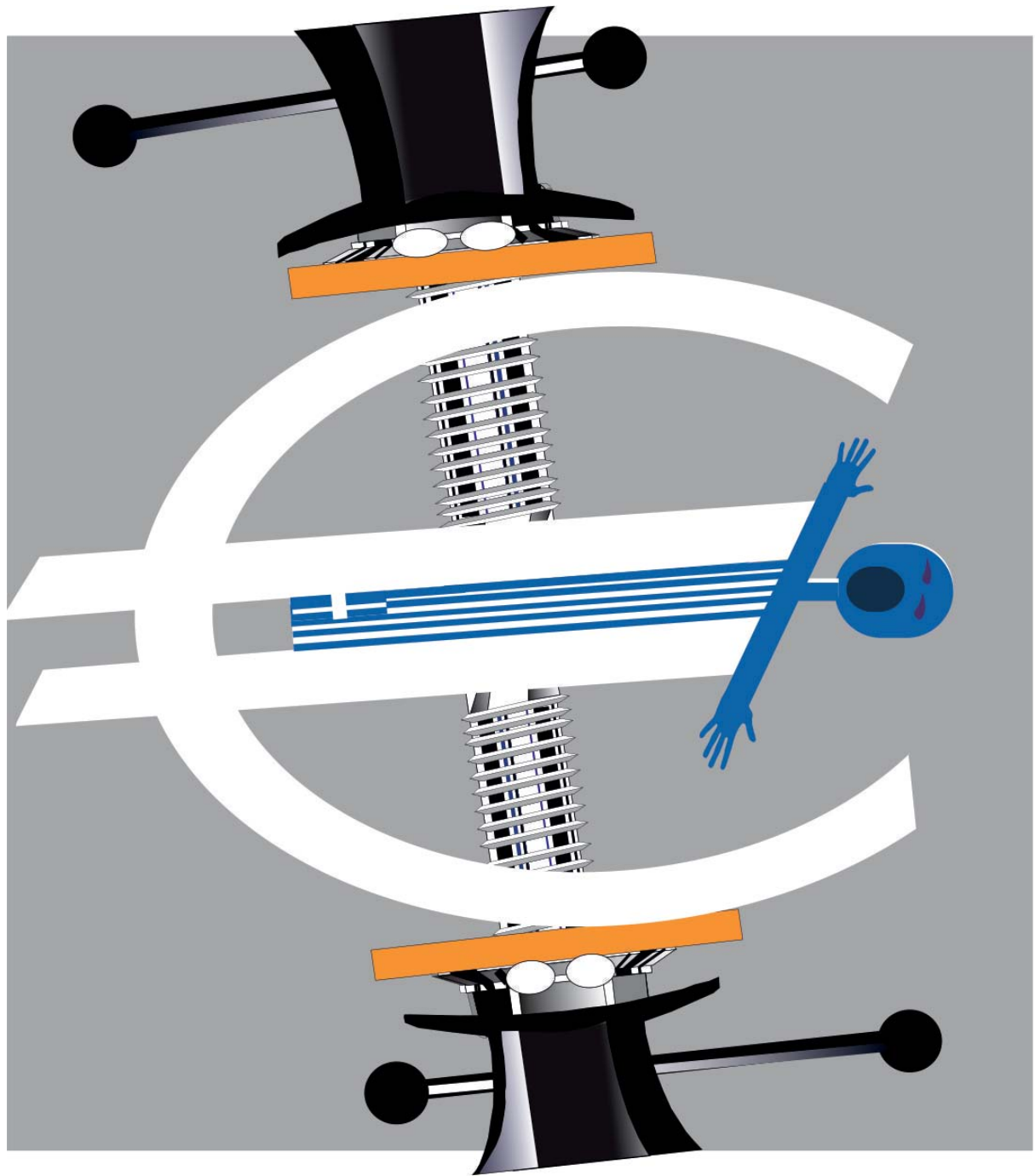
Men vilka sanktioner och påföljder har detta fått? Endast att Storbritanniens handelsminister som satt i ledningen av skandalbanken har lämnat denna – en man som har visat utomordentliga resultat i att sälja vapen världen över.

Vad beträffar EU-kommissionens ordförande Jean Claude Juncker är det numera ett välkänt faktum att han underlättat massivt skatteundandragande för europeiska företag och privatpersoner, senast genom avslöjandet av det så kallade LuxLeaks, och bland annat hjälpt Karolinska sjukhusets byggherre Skanska att vi dotterbolag gömma undan pengar i Luxemburg.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

GALLERIET/RUNE LÖVÅS

SOLIDARITET 0030 ÄR ETT NYHETSBRIV FRÅN NÄTVERKET FÖR GREKLAND SOM UTKOMMER MINST FYRA GÅNGER PER ÅR. SIGNERADE ARTIKLAR KAN INNEHÅLLA ÅSIKTER SOM NÄTVERKET FÖR GREKLAND INTE DELAR. REDAKTION: HUGO TORSTENSSON, STELLAN HERMANSSON, ROBERT NYBERG. ANSVARIG UTGIVARE: SVEN BRITTON. MEJL: NYHETSBRIVET@NATVERKETFORGREKLAND.SE.

NÄTVERKET FÖR GREKLAND ÄR EN DEMOKRATISK, ANTIRASISTISK OCH PARTIPOLITISKT OBUNDEN FÖRENING SOM GENOM INFORMATION OCH UTÅTRIKTAD E AKTIVITETER VERKAR FÖR SOLIDARITET MED GREKLANDS FOLK I DEN EKONOMISKA KRISEN. NÄTVERKET FÖR GREKLAND MOTSÄTTER SIG EUROPEISKA UNIONENS OCH INTERNATIONELLA VALUTAFONDENS ÅTSTRAMNINGSPOLITIK SOM FÖRDJUPAR KRISEN OCH HOTAR DEMOKRATIN.